

"במשך עשר הדקות של נאומי, תוציא המדינה

על צורכי הביטחון 155 אלף לירות..."

תף איתן בשלילת שחיתויות, ובאמונה שאפשר למנוע ביזבז גם במדינה הזאת. אבל אם נהיה רציניים, אנחנו צריכים לומר: כל הביזבז שנמ' נע, כל השחיתות שנחסל — כמה כסף זה? איזה חלק מתקציב הביטחון זה מהווה? כאשר אתה מדבר מצד אחד על 7 מיליארד לירות לביטחון, ומצד שני נמנע ביזבזים של כמה עשרות מיל' יונים — מדובר על סדר-גודל שונים.

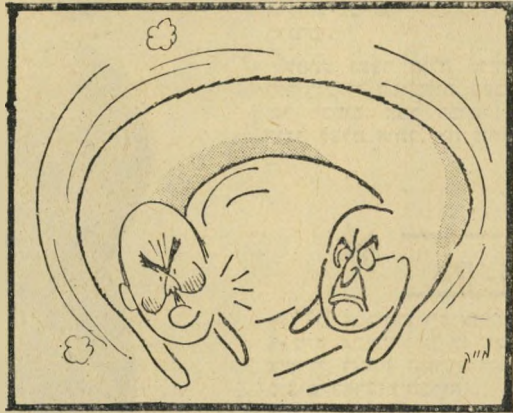
חיים לנדאו: תנור אחד באורון עולה 60 מיליון לירות, התנור הגדול ביותר בעולם. **ישראל קרנמן:** למה לא כיבית אותו? **חיים לנדאו:** עכשיו מבצעים מה שהצעת לפני שנתיים!

אורי אבנרי: נכון שמבחינה מוסרית ומ' בחינה סוציאלית יש לדכא את השחיתות ולמנוע את הביזבז. אבל כאשר מדברים על תקציב המדינה ברצינות, כל זה יחד אינו מגיע לקרסולי הבעיה היסודית של משק המדינה, והיא: ש' אנחנו צריכים להוציא על ביטחוננו סכום שאין לו כל פרופורציה למשק המדינה, שאין לו אח ורע בעולם כולו. הוא עולה פי שלושה על האחוז שמקדישה ארצות-הברית על ביטחונה — על טיר לים ביניבשתיים ופצצות גרעיניות וכיבוש החלל, וכן הלאה. אנחנו מוציאים פי שלושה מזה, פי שלושה גם מברית-המועצות המיליטאריסטית. זוהי עובדת-היסוד!

חיים לנדאו: מיטטר שווייני, איינדה, טיטו, כולם עניים. כמו שצ'צ'צ'יל אמר: סוצ' אלזס הוא שויון העונה. אפשר להגיע לזה ב' קלות.

אורי אבנרי: "איינדה, טיטו, מיטטר מיל' חמתי שווייני." חבר-הכנסת לנדאו, אתה היית צריך לדגול בדעה הזאת, ולא חבר-הכנסת בן' אהרון, מפני שהיא נובעת מהגישה הפוליטית שלך.

אם אתה רוצה להקדיש שדיש מהתוצר הלאומי, כדי לנהל את המדינות הפיפוזוס' טית שאתה דוגל בה — אתה היית לתת תשרי כה. זה עולה כסף! חבר-הכנסת בנין ונדאו עומדים על הבמה ומדברים על ארץ-ישראל השלמה. למחרת היום, כאשר מדברים על ה'

מייק ב'דיעות אחרונות

נאומנו הסופי על תקציב-המדינה, שנתקבל השבוע, עמד כולו בסימן החשבון עם דוברי הימין, וגרם בכמה מחלקיו לא רק לדרישה בינם ובינו, אלא גם להחלפת קריאות-ביניים סוערות בין הימין והמערך, שלא נקלטו בפרוטוקול. דומני שהיה זה החלק היחיד של הוויכוח הכללי שירד לשורש הבעיה, במקום לעסוק ב' תופעות שוליות:

אורי אבנרי: אני מקווה לסיים את דברי ב-10 דקות. 10 דקות אלה יגיעו הוצאות-הביטחון של ה' מדינה ל-115 אלף לירות. בזמן שדיבר חבר-הכנסת יוחנן בדר הגיעו הוצאות-הביטחון ל-750 אלף לירות.

מנחם בנין: זה מוכיח שהזמן יקר.

אורי אבנרי: בדיוק.

אני מזכיר את הסכומים האלה, אדוני הירי שבראש, כדי לשים את הדגש על העובדה המכרעת, שאין מנחה מנום, והיא — שתקציב הביטחון הוא כה עצום, שכדי שאר העובדות הקשורות בתקציב מחוזיות לעומתן. מי שאינו מתייחס לעובדה מכרעת זו בדיון על התקציב, ועל מצב המדינה בכלל — הופך את הוויכוח ל' שטחי, ואפילו לכוזב.

הדוקר בן-אהרון - ספיד

אין אני מבי' את חבר-הכנסת יוחנן בדר. בכלל אני מבי' את עמדת הימין בבית הזה ובמדינה. חבר-הכנסת בדר אומר שהתקציב מביא אינפלציה. הוא מגנה העלאת מיסים. איך אפשר לנקוט בעמדה ה' מדינית, שבה נוקט הימין, ובאותה נשימה עצמה למתוח ביקורת על העלאת מיסים ועל האינפלציה? הרי ה' מדיניות הסיפוחיסטית של הימין היא הגורמת לתקציב-הביטחון העצום, ולאינפלציה!

...איך אתה, חבר-הכנסת בדר, מאשים את

דרושה... מוסקבה מירח-תיכונית

...בניגוד לחבר-הכנסת בן-אהרון, אני לא מקבל את ההנחה שתקציב-הביטחון צריך להישאר כמו שהוא.

נכון, המדיניות הנוכחית של הממשלה מחייבת תקציב-ביטחון כזה. אבל אני שולל את המדיניות.

שני פרצופים לימין

...מי שרוצה למנוע אינפלציה, להקטין את הפער, מוכרח להגיע למדיניות אחרת. ניתן לעבור למדיניות אחרת. היא לא תבטל בן לילה את הצורך בתקציב-ביטחון. 6 מיליארד לאפס מיליארד. אבל היא תבטיח הורדה הדרגתית של תקציב-הביטחון. אפילו הורדה קטנה בתקציב-ביטחון עצום כזה, כמוה כהכפלת התקציב של כל משרדי הממשלה האחרים, וזה סדר-הגודל. אילו הייתה ישראל מודיעה על צנוותה להגיע לשנים, כנבילות שקרמו למילחמת-המנן שש ששת הימים, ניתן להגיע היום למשא-ומתן ישיר עם מדינות-ערב, וכן ניתן היה להיזכר על הגבלת החימוש, הגבלת זרס'הנשק, וממיל' לא הקטנת התקציב.

מנחם בנין: אתה קורא את סאדאת? אתה קורא את הייכל? מה זה? **אורי אבנרי:** אני קורא את דברי מנהיגי-ערב ודובריהם, את אלה שאתה מצטט וגם את ההפוכים. אפשר למצוא כאלה וגם כאלה, גישה מילחמתית וגישה שוחרת-שלום.

חיים לנדאו: אין אף דעה רצינית הפוכה. זה דימינו!

אורי אבנרי: אילו הייתה ישראל מודיעה עקרונות שתמורת שלום-אמת לפי תפיסתנו, וסידור-ביטחון לפי תפיסתנו, היא מוכנה להחזיר את השטחים הכבושים, ניי תו להגיע למשא-ומתן ישיר.

כל זמן שלא נעמיד זאת במבחן המציאות, כל הווי' כוח הוא היפותטי. רק מי שמוכן למשא-ומתן על בסיס כזה, יכול להעמיד את הדברים במבחן המציאות.

אני מאמין שאם נלך בדרך הזאת, אפשר להגיע ל'מוסקבה מירח-תיכונית' כ' קרנמן: להגבלת החימוש, לוותר על מערכות נשק חדשות ויקרות, וממילא גם הורדה משמעותית לאותה, של תקציב-הביטחון.

* הכוונה להסכם ניכסון-קוסיגין להגבלת החימוש של ברית-מ' וארה"ב.

צילה מנוסי ב'לוח הכפול

תקציב, עולה חבר-הכנסת בדר, ואומר את החיפך!

חיים לנדאו: להוריד ביזבז ולצמצם ב' הוצאות מיותרות — זו התשובה. זה המון כסף. להגלות את התוצר הלאומי.

אורי אבנרי: אינני רוצה לגזול את פ' נסותו של חבר-הכנסת קרנמן, אבל אשיב לך.

חיים לנדאו: תורידו כמה 'ורדים', ויהיו מאות מיליונים נוספים. צריך למנוע זאת, ואז יהיה כסף. קריית-הפלדה — תתחיל לספור, ותמ' צא מאות מיליונים. קיום מנגנונים לפי חוק פאר' קינסון ועוד ועוד.

ישראל קרנמן: איזה סדר גודל זה? **אורי אבנרי:** חבר-הכנסת לנדאו, אני שו'

* איינדה — הנשיא השמאלני של צ'ילה.

הממשלה כאינפלציה, כאשר אתה תומך ב' מדיניות המוכרחה להוביל לכך? הרי זוהי דמוגוגיה סוציאליטית, מהסוג השיטחי ביותר!

בימים האחרונים התפתח ויכוח בין חבר-הכנסת יצחק בן-אהרון ושר-האוצר. בעיתונות ובכנסת מטפלים בוויכוח זה כמו ברכילות פוליטית. קל מאוד לעקוץ אחד מהם, או שניהם ביחד, אבל הוויכוח הוא רציני מאוד. זהו, אולי הוויכוח הרציני היחיד האפשרי לגבי התקציב. מה אומר חבר-הכנסת בן-אהרון? הנה המישפט ה' קובע בדבריו: "אינני מאמין שאנו יכולים לגייס את תקציב-הביטחון לחמש השנים הבאות."

מנחם בנין: יש עוד מישפטים קובעים. **אורי אבנרי:** עוד אגיע למישפטים אחר' דים. את כל מרגליות הלשון צינתי לי בעיפרון אדום.

מנחם בנין: אלה סימני-ההיכר? **אורי אבנרי:** סימני-ההיכר הלשוניים של חבר-הכנסת בן-אהרון מוסיפים חן לוויכוח הפ' ליטי.

יצחק גודן: אם יבצע את המדיניות שלו, ודאי לא יוכלו לגייס את התקציב!

אורי אבנרי: בן-אהרון אומר דברים רציניים, שיש להתמודד איתם. שאלת-היסוד שהיא מציג היא: איך מכסים תקציב-ביטחון של 6-7 מיליארד לירות, שהם כימעט שליש מהתוצר הלאומי שלנו?

בתיאוריה יש רק שתי אפשרויות: או להוריד את רמת-המחיה ולשנות את סדרי החיים בארץ, או להקטין את תקציב-הביטחון. האפשרות האחת מיוצגת על-ידי חבר-הכנסת בן' אהרון בוויכוח הזה, והשנייה, אולי על-ידי השר פינחס ספיר. אינני בטוח.

חבר-הכנסת בן-אהרון אומר: אם אנחנו רוצים ל' הקדיש 7 מיליארד לירות מהתוצר הגולמי הודל שלנו לביטחון, יש לשנות את סדרי-החברה, ולהקים פה מישר טר-מילחמתי.

היום יתקבלו באותה צורה כפי שנתקבלו הורינו, הרי גם הקינה על כך שכל מה שניתן אינו מספיק, אין לקבלה. עם יש הרגשת התנכרות כלפי העולים, הרי זה רק בגלל סיבה אחת: יש הרגשה שבני-הארץ, שגדלו ב' ארץ, אינם מקבלים את המגיע להם. כך נוצרת תהום בינם ובין העולים החדשים.

הדרך לחסל תהום פסיכולוגית זו היא: לתת גם לבני-הארץ את אשר נותנים, בלב חפץ, לעולים החדשים.

אורי אבנרי: הקינה על חוסר תודעת קליטה ב' ארץ, שהיא אופנתית כיום, אין לה שחר.

מעונים דא נתקבעה עלייה בארץ בצורה נדיבך טובה, עם שפע ברכות כה רב, כמו עלייה זו.

כאשר הורינו באו לארץ, אמרו להם "לחזור להיטלר", ועוד איחולים מסוג זה. איש לא הציע להם לא דירה, לא הלוואה ולא עבודה. איננו רוצים שהעולים הבאים

חבר-הכנסת גולדשטיין מציע שנסביר פנינו לעולים. אני מציע שנסביר פנינו לכל אדם בארץ.

משה כרעם: גם לעולים. **אורי אבנרי:** בוודאי, גם לעולים!

אני חושב שהקינה על חוסר תודעת-קליטה בארץ היא מופרזת.

אהרון גולדשטיין: אתה אינך מרגיש עד כמה קיומך הפיסי תלוי בעולים?